

[Aksel Larsen.]

benytte lejligheden til at advare regeringen, de bevillende myndigheder og finansudvalget, og hvem der ellers kan være tale om, imod at foretage nedskæringer her. Det forekommer mig, at vi i allerhøjeste grad trænger til at få statsbanerne moderniseret, ikke mindst hvad det rullende materiel angår, og jeg synes slet ikke, det er det rigtige sted at spare. Jeg er for øvrigt heller ikke sikker på, at vejarbejder er det rigtige sted at spare. Her er jeg ved en meddelelse fra noget, der kalder sig Motorsagens Pressenyt, blevet erindret om, at det trafikøkonomiske udvalgs betænkning, som ikke er et halvt år gammel, udtrykkelig siger, at på vejanlæg går det ikke an at spare. Denne betænkning blev omtalt i folketinget den 16. november i fjor, og ordførerne for alle partier var enige om, at det gik ikke an at spare på vejanlæg. Jeg synes, at på denne baggrund er det meget betænkeligt, at regeringen regner med at kunne foretage dels fiktive og dels reelle besparelser på denne konto, og jeg kan ikke på dette tidspunkt give tilsagn om nogen velvilje fra mit parti i så henseende.

Jeg skal lade det være nok dermed, selv om det naturligvis kunne være fristende at sige, at det er måske godt, at man, hvad landvindinger angår, ikke vil sætte nye arbejder i gang. Men hvis man standsede et vist påbegyndt arbejde, ville man få en konkret besparelse på mindst 20 mill. kr. Jeg tænker på Skjern Å. Jeg ved godt, jeg taler for døve øren, når jeg igen erindrer om dette, for af en eller anden besynderlig grund har den højtærede landbrugsminister besluttet sig til, at denne urimelige plan ubetinget skal gennemføres, men derfor skal det nævnes alligevel.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har her fra talerstolen sagt, at man har aftvunget regeringen de nævnte løfter om besparelser, og det er der måske noget om. Det var i hvert fald et meget energisk krav såvel fra venstre som navnlig fra de konservative, at der skulle spares, og resultatet blev jo, at vi fik den nævnte løse skitse til besparelser, som dog ikke kan have lovkraft. Men det er ret besynderligt at blive stillet over for et så energisk krav fra konservativ side om besparelser hvad produktive investeringer angår, eller hvad sociale

investeringer angår, og parallelt hermed at blive stillet over for krav om kolossale forhøjelser af de uproduktive udgifter, nemlig til militærvæsenet. Jeg er ganske klar over, at de indtil 200 mill. kr.s forøgelse af militærudgifterne, som den højtærede statsminister har stillet i udsigt, ikke tilfredsstiller de konservative i almindelighed og slet ikke det ærede medlem hr. Poul Sørensen i særdeleshed. Men jeg noterer altså kun dette, at på den ene side vil de konservative spare dér, hvor det drejer sig om samfundsgavnige udgifter, og på den anden side kan de slet ikke få nok, de er mere end sultne dér, hvor det drejer sig om militære udgifter; dem vil de have flere af, og det fik vi jo understreget i går.

Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at ifølge den økonomiske årsoversigt skulle militærudgifterne til det, man kalder forsvar og civilforsvar, for 1961-62, det finansår, der slutter nu, udgøre 1 300 mill. kr. Hvis det går, som der er præket, at man skal lægge 200 mill. kr. på — men jeg tror ikke, man nøjes med det — kommer man op på 1 500 mill. kr. for det kommende finansår. Jeg synes, at selv de, der er mest blinde, hvad angår militærets unytte, burde kunne indse, at det går galt, hvis man fortsætter i den retning, og det burde navnlig det ærede medlem hr. Poul Møller, som har en ikke ringe nationaløkonomisk indsigt, kunne indse. 1 500 mill. kr. til uproduktive udgifter er en alvorlig økonomisk belastning af det danske samfund og en alvorlig finansiel belastning af staten, og bortset fra hvad man ellers kan mene om militærets nytte eller unytte, burde det dog være muligt at få ørenlyd for kravet om besparelser på dette felt.

Tilbage til det ærede medlem hr. Peter Nielsen. Det ærede medlem forklarede, at udvalget nu er enigt om at gå til arbejdet med omsen. Også dette er ren fantasi. Der står ganske vist i betænkningen, at udvalget vil fortsætte forhandlingerne om det fremsatte forslag om almindelig omsætningsafgift, men det var vi i udvalget — jeg håber ikke, jeg overtræder den uskrevne lov om ikke at referere — enige om var en ren formalitet. Det skyldes simpelt hen, at udvalget var nedsat til at behandle det lovforslag, der foreligger. Men realiteten, som vi var enige om, var den, at vi skulle for-